

І. Д. Гамкало

Кочур Валентина Олексіївна

КОЧУР Валентина Олексіївна (05. 09. 1941, м. Сталіно, нині Донецьк) – співачка (меццо-сопрано), педагог. Дружина В. Кулакова. Доц. (2004). Народний артист УРСР (1991). Лауреатка Респ. конкурсу музикантів-виконавців (Київ, 1968). Закін. Київську консерваторію (1970; кл. *Л. Руденко*). Творчу діяльність розпочала арт. хору Укр. ансамблю пісні і танцю Донец. філармонії. 1970–72 стажувалася у Київ. театрі опери та балету ім. Т. Шевченка. 1972–74 – солістка Новосибір. (РФ), 1974–76 – Дніпроп. театрів опери та балету, 1976–2011 – Нац. опери України (Київ). Водночас від 2000 викладає у Нац. муз. академії України (Київ): від 2011 – професор кафедри сольного співу. Володіє сильним голосом широкого діапазону із насиченим, соковитим нижнім, дзвінким і легким верх. регістрами. Це дозволяє співачці виконувати партії контральто й мецо-сопрано, водночас лірич. репертуар, що потребує тонкого емоц.-психол. нюансування, тембр. багатства співу. Виконав. мистецтву притаманні виразні міміка й жест, кінематогр. рельєфність сцен, втілення різноманіт. муз.-худож. образів. У концерт. репертуарі – вокал. композиції Л. Ревуцького, В. Косенка, І. Шамо, Ф. Надененка, Г. Майбороди, М. Жербіна, М. Глінки, О. Даргомижського, О. Бородіна, М. Мусоргського, П. Чайковського, С. Рахманінова, Р. Щедріна, Б. Марчелло, А. Понкієллі, К. Глюка, Г. Генделя, Й.-С. Баха, Р. Вагнера, Ф. Шуберта, Р. Шуманна, Ф. Ліста, К. Сен-Санса, старовинні рос. романси, укр. і рос. нар. пісні. Здійснила низку фонд. записів на Укр. радіо. На телебаченні записано опери за участі К. – «Пікова дама» П. Чайковського (Графиня), «Анна Ярославна, королева Франції» А. Рудницького (Графиня Монморансі). К. присвяч. низку телепередач. Гастролі у Польщі, Румунії, Югославії, Німеччині, Франції, Швейцарії, Данії, Нідерландах, Іспанії, Італії. Упорядкувала «Педагогічний репертуар для мецо-сопрано» (К., 2007).

Основні партії

Настя, Вакханка («Тарас Бульба», «Ноктюрн» М. Лисенка), Русалка («На русалчин Великдень» М. Леонтовича), Мавра («Золотий обруч» Б. Лятошинського), Соломія («Богдан Хмельницький» К. Данькевича), Настя («Наймишка» М. Вериківського), Княгиня («Русалка» О. Даргомижського), Марфа, Хівря, Шинкарка, Марина Мнішек («Хованщина», «Сорочинський ярмарок», «Борис Годунов» М. Мусоргського), Кончаківна («Князь Ігор» О. Бородіна), Любаша, Любава («Царева наречена», «Садко» М. Римського-Корсакова), Ва- ня («Іван Сусанін» М. Глінки), Ольга, Няня, Любов («Євгеній Онєгін», «Мазепа» П. Чайковського), Орфей («Орфей і Евридіка» К. Глюка), Ульріка, Маддалена, Еболі, Амнеріс, Азучена («Бал-маскарад», «Ріголетто», «Дон Карлос», «Аїда», «Трубадур» Дж. Верді), Кар- мен (однойм. опера Ж. Бізе), Зібель («Фауст» Ш. Гуно), Шарлотта («Вертер» Ж. Массне).

Рекомендована література

1. Абрамова Т. Сьогодні співає Кочур // Зоря. 1976, 8 трав.;
2. Рогальський В. Моя омріяна Кармен // Театр.-концерт. Київ. 1977. № 5;
3. Приходько Г. «Дон Карлос» на київській сцені // Київ. правда. 1986, 12 берез.;
4. Стеблянко І. Монолог принцеси Еболі // Театр.-концерт. Київ. 1990. № 16;
5. Некрасова Н. Співаю за всю родину // УК. 1996. № 11;
6. Афоніна А. 20 лет любви и преданности оперной сцене // Киев. вест. 1996, 17 дек.;
7. Іваницька Я. Усе підвласно їй // Хрещатик. 1997, 8 лют.;
8. Москалец А. В. Кочур: Моя мечта сбывается // ЗН. 1998, 14 фев.;
9. Некрасова Н. Образ мрії // Музика. 1998. № 2;
10. Апанасенко В. Валентина Кочур. К., 2000;
11. Її ж. Золотий диск Валентини Кочур // ДТ. 2005, 11–17 січ.;
12. Її ж. Валентина Кочур // Голос України. 2005, 10 груд.;
13. Денисенко Л. Графиня серъезного искусства // 2000. 2008. № 1–2.

Бібліографічний опис:

Кочур Валентина Олексіївна / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1299>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).